

autoritativ Side kunne vi bekræfte denne Meddelelses Rigtighed. Der synes saaledes at aabne sig en glædelig Udsigt til en Løsning af det vanskelige Optantspørgsmaal". Denne glædelige Udsigt formindskedes straks igen ved en anden officiel Meddelelse i et tysk Blad i Haderslev. Heri erklæredes de tidligere Efterretninger om Optantbørnenes Behandling for unøjagtige, og det oplystes, at i Haderslev Kreds vare i dette Efteraar af 95 Ansøgninger fra Optantsønner kun 7 blevne bevilgede, der var altsaa slet ingen Forandring i den tidlige strenge Praksis. Jeg kan i den Anledning ikke lade være med, som allerede en Kollega af mig har gjort, at udtale en Beklagelse af, at Berlingske Tidende i en saa vigtig Sag har vist sig saa slet underrettet, og hvis den autoritative Side skulde være det danske Udenrigsministerium, finder jeg, at Bebrejdelsen maa falde tilbage paa det, og jeg beder den højtærede Udenrigsminister om at udtale sig om sit Forhold til denne uheldige Affære.

Der er altsaa nu sort paa hvidt for, at der ingen væsentlig Ændring er sket i de preussiske Myndigheders Optræden overfor Optantbørn indtil nu. Men selv om den mildere Praksis virkelig indtraadte, vilde den endda kun føre til et forholdsvis ringe Resultat. Saa vidt man nemlig kan se, er det ikke til alle de værnepligtige Optantsønner, men kun til dem, der udskrives til Militærtjenesten, at Naturalisationsandragendet leveres tilbage med Bevilling. Kun naar de udskrives til Militærtjenesten og trække i den preussiske Uniform, faa de Naturalisation. Den Praksis kan altsaa ikke komme alle dem til gode, der kasseres, for slet ikke at tale om Kvinderne, de have ikke andet end Giftermaal at haabe paa, hvis de ville have Hjemstedsret i deres snævrere Fædreland. Der er saaledes al mulig Grund endnu for den danske Regering til at optage dette uløste Spørgsmaal i Aabenraakonventionen af 1872 til Forhandling med den tyske for at se at faa Ende paa den forargelige Rets-tilstand, der endnu hersker i Slesvig med Hensyn til Børn af danske Undersaatter.

Kun ganske kort skal jeg berøre den saakaldte Tjenestekarlekrig, hvorved man forstaar den Forfølgelse, der særlig efter Aaret 1898 er bleven iværksat i Nordslesvig mod danske Undersaatter af kongerigsk Fødsel, der havde midlertidigt Tjesteophold hos Husbønder i den dansk-talende Del af Slesvig. Saadanne danske Undersaatter af kongerigsk Fødsel ere,

som vi alle vide, blevne udviste i Mængde, ikke fordi de have gjort noget ulovligt, og heller ikke fordi deres Husbønder have begaaet noget ulovligt, men for at deres Husbønder kunde blive ramte for en eller anden Adfærd, som ikke strider mod de preussiske Love, men alligevel var de preussiske Myndigheder ubehagelig. Jeg ved ikke, om vor Regering vil være i Stand til at gøre noget som helst af Betydning med Hensyn til dette Forhold, men jeg vilde finde det mest stemmende med vor nationale Værdighed, om det ikke fik Lov til at forløbe videre uden at blive gjort til Genstand for Protest.

Jeg benytter i denne Sammenhæng Lejligheden til ogsaa at klage over Ritzaus Bureau, over den Maade, hvorpaa Bureauet i denne Sommer omtalte visse Forhold vedrørende Tjenestekarlekrigen. Disse Meddelelser skulde berolige den offentlige Mening i Danmark paa et Tidspunkt, da den var bleven opbragt ved Efterretningen om saadanne ny Udvisninger, og da det var af største Vigtighed af internationale Grunde at faa Stemningen beroliget. Disse Meddelelser angaves at stamme fra officiel Kilde, og de erklærede det for en Misforstaaelse, at der nu igen skulde finde saadanne Udvisninger Sted. Der havde kun fundet nogle faa Pladsbortvisninger Sted. Det forklares i en ny Meddelelse saaledes, at „nogle i Danmark fødte unge Mennesker af en lokal Myndighed i Slesvig vare blevne opfordrede til at forlade deres Husbønder, fordi disse sidste havde taget Del i ildesete Demonstrationer." Det forekommer mig, at Almenheden her hjemme har Ret til at beklage sig over den undskyldende Form, hvori disse Meddelelser ere blevne præsenterede for os. Som om ikke Pladsbortvisninger af den Art, der her er Tale om, er lige saa stor en Krænkelser af Gæstevenskabet som Udvisninger! Og har man i hvert Fald ikke Ret til at vente, at den tyske Terminologi, som den officielle Kilde aabenbart har brugt, var bleven oversat paa godt og alrigt Dansk, saa vi vare blevne fri for at høre Tale om disse „ildesete Demonstrationer"? Det er dog for vidt dreven Høflighed mod Naboen, at Ritzaus Meddelelser bruge dette Udtryk om danske Sønderjyder som deltagende i en Folkefest paa Skamlingsbanken. Jeg skulde derfor meget beklage, om vort Udenrigsministerium har nogen Del i denne Meddelelses Form, og jeg beder den højtærede Udenrigsminister give fornøden Oplysning ogsaa herom.

Jeg har nu nævnet de forskellige